

Bush'un Hitabındaki Yenilik Müzakerelerin Ardında Gizlenenleri Ortaya Çıkarmasıdır

(ABD Başkanı George W.) Bush, Şaron ile görüşmesi esnasında, 14.04.2004'de basın önündeki konuşmasında, Filistin halkının işgal edilmiş Filistin'deki topraklarına hiçbir geri dönüş hakkının bulunmadığını ve oranın tamamen yahudi devletine bırakıldığını ve 1949 Ateşkes hattının veya 1967 sınırlarının yahudi devletinin sınırları olmadığını ve işgâl ile yerleşimin bir sonucu olarak gözler önünde vazih hale gelen bu yeni gerçekliğin dikkate alınması gerektiğini ilan etti.

Bush'un ilan ettiği şey işte budur! Onun konuşmasından sonra Filistin'de yahudilerle görüşenler; *Bush nasıl Şaron'a bu konuda söz verdi, Geri Dönüş hakkını nasıl hükümsüz bıraktı, yahudi devleti ile müzakereler sonunda kurulması öngörülen Filistin devletini ayıran 1967 sınırlarını nasıl iptal etti* diye feryat-figan ettiler.

Şaşkınlıklarını kamuoyu önünde açığa vurdular ve bazı yöneticiler de Bush'un ilan ettiği şeye olan şaşkınlıklarıyla onlara ortak oldular. Bunun yanında meydana gelen şeye olan öfkelerini de ifade ettiler. Ne var ki burada sorulması gereken soru şudur:

Yahudilerle yapılan müzakerelerin, Filistin'i geri getireceğini veya hakimiyet ve otorite sahibi bir Filistin'in oluşmasıyla sonuçlanacağını gören, işiten veya düşünen sağduyulu herhangi bir akıl sahibi adam var mıydı?

Yahudilerle yapılan müzakerelerin Kudüs'ün ve halkın topraklarının sahiplerine iade edilmesiyle ve yeryüzünün herhangi bir bölgesinde Filistinli hiçbir mazlum veya mülteci bırakılmamasıyla sonuçlanacağını düşünen sağduyulu herhangi bir akıl sahibi adam var mıydı?

FKÖ'den ^[Arafat'ın Filistin Kurtuluş Örgütü'nden] veya Filistin Otoritesi'nden, müzakereler sırasında müzakerelere katılanlardan; -en fazla- alabileceklerinin, Geri Dönüş hakkı olmaksızın veya sınırlar tamamlanmaksızın veya yerleşimlere son verilmeksizin Bush ve Şaron tarafından ilan edilen şey olduğunun farkına varmamış tek bir akıl sahibi adam var mıydı?

Yahudi devletini tanıma yolunda önce örgütün (FKÖ'nün) sonra da otoritenin (Filistin Otoritesinin) attığı ilk adım, onlarla yapılan müzakerelerdi! Bu adımdan sonra gözleri olan herkes, (Filistinli) müzakerecilerin teslimiyetçi olduklarını, 1948 Filistin'i üzerinde olduklarını ve 1967 sınırlarının çoğundan, mültecilerden, Kudüs'ten, egemenlikten, sudan ve üzerinde tartışılmış meselelerden olan havadan (hava sahasından) vazgeçtiklerini ve tüm bunların pazarlık ve vazgeçme konuları haline getirildiğini açıkça gördü. Oslo'nun yanında Cezayir konferansında ve bunları tamamlayan Tâbâ, Camp David ve Şarm-uş Şeyh'teki anlaşmalarda ve toplantılarda gerçekleşenlerin hepsi ve sonra Yol Haritası bunu en açık şekilde göstermektedir. Ya yoldan sonrası nedir?!

Yahudi devletini tanımayı kabul eden ve hakkı olduğunu iddia ederek onunla müzakerelere giden kimse, yahudilerin dikte ettiği uzlaşmacı çözümleri kabul ettiğini ilan etmiş ve noksan Kudüs'e, kırılmış sınırlara ve eksik otoriteye razı olmaya hazırlanmış olmaktadır. Bu durumda mülteciler için, yahudilerin ve Amerikalıların ortaklaşa onayladıkları oran dışında suya, havaya veya hükme sahip olmayan bir geri dönüşten başka dönüş olmayacaktır.

Filistin; Bush'u, Şaron'u, Blair'i veya Avrupa Birliği'ni memnun etmekle iade edilmeyeceği gibi müzakereler ile de geri gelmeyecektir! Topraklarımızı işgâl eden ve şerefimizle oynayanlar ile müzakereleri kabul eden kimse, mukaddesat ile oynamakta ve toprakları kirletmektedir. Onları tanımayı ve onlarla görüşmeyi kabul eden kimse, -er veya geç- Bush'un açıkladığı ve ilan ettiği şeyi gizlemeyi de kabul edecekti demektir. Onunla bunun arasındaki tek fark zamanlamadır, sadece zamanlama!

Yahudilerle görüşen müzakerecilerin velvellerine ve Bush'un ilan ettiği şeye öfkelenmelerine gelince; bu tamamen alay edercesine aldatmadan, ahmakça dikkat dağıtmaktan ve reddettiklerini kabul etmek ve itiraz ettikleri üzerinde anlaşmak için (halkı) adım adım evcilleştirmekten başka bir şey değildir.

Ey Müslümanlar!

Bush'u açıktan ve gizliden tüm gücüyle Şaron'u desteklemeye sevk eden şeyin ancak, Amerika'nın çıkarları adına, Yahudi varlığını Müslümanların beldelerinde konumlanmış bir hançer halinde yerleştirmek olduğunun farkındayız. Ne var ki Bush seçimlerde yahudilerin oylarına muhtaçtır. Hatta Bush'un Siyonizmi ve Yeni-Muhafazakârlar... Sadece tüm bunlar değil... Bunların bir rolü olmasına rağmen onu cesaretlendiren daha önemli şey, Bush'un Otorite'de ve yöneticilerde

gördüğü zaafiyet ve Filistin'i işgal etmiş oldukları ve gece-gündüz katliamlar yaptıkları halde girmiş oldukları yahudi varlığını tanıma ve onunla müzakere etme yarışıdır. Bununla birlikte, Müslüman beldelerdeki katliamlarında ilham aldığı yahudilere taşkınca destek verdiği halde, Otorite'nin ve yöneticilerin Amerika'ya kur yapmaya ve ona hizmet etmeye koşturmalarıdır. Nitekim Afganistan'a ve Irak'a saldırısı sizden uzak değildir.

Yahudilerle görüşmenin zilletten ve hezimetten başka herhangi bir şey getirmeyeceğini idrak etmenizın zamanı artık gelmiştir, Ey Müslümanlar! Filistin'i ehline iade edecek ve işgâlcı yahudi varlığını yok edecek şey ancak savaştır! Savaştan başkası değildir! Filistin halkının yer alacağı savaş, Rabbine karşı mü'min ve Diniyle izzetlenmiş bir yöneticinin (Halifenin) liderliğinde, karşısında duran yolu üzerindeki yöneticileri süpürerek, kurtulması için Filistin'e toplanacak olan İslam Ordusu'nun mızrak başı (öncelikli hedefi) olacaktır. O (Halife) yahudi varlığını yok edecek ve tüm Filistin'i ehline iade edecektir.

İşte böylece yahudi varlığı yok olacak, tüm Filistin ehline iade edilecek ve Evvel-il Kibleteyn ^[İki Kiblenin ilki, Beyt-ul Makdis] yücelecektir. Böylece Bush çarpılacak, zelil olacak, utanç duyacak ve cürmü iki katıyla kendisine ödetilecektir.

İşte Filistin böyle iade edilecektir, Ey Müslümanlar! Ve

Çalışanlar işte böylesi (bir kurtuluş) için çalışsınlar! ^[Saffat 61]

Hizb-ut Tahrir

H. 25 Safer-ul Hayr 1425
M. 15 Nisan 2004